

Motion till riksdagen 2011/12: MJ468

av **Stina Bergström m.fl. (MP)**

En skog för framtiden

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en översyn av den svenska modellen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fördelarna för landsbygdsutvecklingen ger starka skäl att främja hyggesfritt skogsbruk.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att rådgivning ska inriktas på omställning till hyggesfritt skogsbruk.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avsättningsmöjligheter för råvara från hyggesfritt skogsbruk utvecklas.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en nollvision behövs för avverkning av nyckelbiotoper.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Skogsstyrelsen i högre utsträckning ska göra fältbesök i skog som anmäls för avverkning.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör ge Skogsstyrelsen i uppdrag att agera mer aktivt för att skapa praxis.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för en viss avgiftsfiansiering av fältbesök vid avverkningsanmälningar.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att talerätten för miljöorganisationer enligt miljöbalken ska utvidgas till fall av anmälning av avverkning samt beslut om avverkningsanmälan.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Det är vår generation som avgör vilken skog som finns kvar i framtiden. Vårt nuvarande skogsbruk utgår i alltför hög utsträckning ifrån dagens krav på råvara till industri och skogsbrukets kortsiktiga lönsamhet. Skogen har lång omloppstid. Det kan ifrågasättas om skogen är ett lämpligt område för ökande inslag av investerare präglade av kvartalskapitalismens kortsynthet. Skogen bör förvaltas utifrån de olika behov som den fyller för samhället. Rekreation, skogen som kolsänka framför allt under de från klimatsynpunkt kritiska närmaste 30–50 åren, skogen som livsmiljö för tiotusentals arter – alla dessa är legitima och viktiga behov, vid sidan av markägarens krav på avkastning och industrins behov av råvara. Skogen bör skötas utifrån en politik som bygger på en helhetssyn och är anpassad till framtidens behov.

Under senare tid har vi fått ökade insikter om betydelsen av ekosystemtjänster. Kommande klimatförändringar kan föra med sig oförutsedda följder för våra skogar och för naturen över lag. Det ställer större krav på ekosystemens förmåga att anpassa sig till förändringar.

Utöver ett aktivt och ökat skyddsarbete behövs ett antal andra åtgärder för att få en skog för framtiden. Här beskrivs några.

Översyn av ”den svenska modellen”

”Den svenska modellen” har beskrivits på olika sätt: ”Två jämställda mål”, ”Frihet under ansvar”, ”Kalhyggen med återplantering”, ”Omvandling av skogar från mångfald till enfald”.

Den nya skogsvårdslagen kom till i den allmänt ökade miljömedvetenheten efter FN:s toppmöte om hållbar utveckling i Rio 1992. På den tiden sade ledande företrädare för industrin att miljölarm hade gått hem: näringslivet accepterade behovet av en omställning. Regleringar behövdes inte för att klara miljön. Politiken skulle begränsas till att peka ut utvecklingsinriktning och mål. Företagen ville och kunde göra resten själva. I den andan slöts ett slags handslag mellan näringen och regeringen. Neringen åtog sig ett ansvar utöver lagkraven, mot att regeringen drev igenom en långtgående avreglering och avstod ifrån att ställa för preciserade miljökrav.

Det var det som kommit att kallas ”frihet under ansvar”. Det är mycket som talar för den modellen. Frivilliga insatser är tilltalande av många skäl. Engagerade skogsägare har ofta en oöverträffad kunskap om lokala förhållanden. Den tidigare regleringen syftade i alltför hög utsträckning till att säkra skogsindustrins kortsiktiga intressen om leveranser. Många oersättliga värden har bevarats eller skapats av envisa ägare som motsatt sig krav på ökade avverkningar.

Men tiderna förändras. Miljömedvetenheten efter Rio klingade gradvis av. Ägandebilden har ändrats – det finns ett större intresse för mark, både jord- och skogsbruk, som investeringsobjekt som ett stabilt och attraktivt alternativ till aktiemarknaden. Skogsägande har skilts mer och mer från avverkningen. I

Fel! Okänt namn på

stället för att avverka i egen regi anlitas andra för avverkningar. En mer fragmenterad hantering kan göra kontrollen mindre och att ansvaret blir otydligare. Förhoppningar om resultatet av skogsägarens frivilliga åtaganden har inte infriats. Vi pekar här på tre exempel.

Upprepade undersökningar visar att en tredjedel av alla avverkningar inte ens når upp till lagens minimikrav om miljöhänsyn. Och det ingick i avregleringsöverenskommelsen att avverkningarna normalt skulle visa större hänsyn än lagens minimikrav, eftersom det fanns en insikt om att lagens minimikrav inte räckte för att bevara den biologiska mångfalden.

Stora förhoppningar knöts till det frivilliga certifieringssystemet Forest Stewardship Council (FSC). Till bakgrunden hörde allvarliga hot mot svenska marknadsandelar genom kundkrav på våra exportmarknader. Efter hand har det visat sig att FSC inte motsvarat förväntningar om miljöhänsyn. Alltför många grova övertramp har dokumenterats. Enligt radioprogrammet Kaliber har också FSC-certifierade företag gjort en rad avverkningsanmälningar rörande nyckelbiotoper.¹ Många har också avverkats. På senare tid har det påstås att det har förekommit systematiskt missbruk av systemet. Från Dalarna kommer rapporter om att ett stort företag styckat av skiften med nyckelbiotoper och sålt dessa till andra, ej certifierade, bolag. Det har möjliggjort avverkningar av skyddsvärd skog utan att påverka certifieringen.² Det är en berättigad fråga om man kan lita på att en FSC-certifiering verkligen fungerar i syfte att bevara den biologiska mångfalden.

En bärande del av politiken för att klara miljömålet om skyddade arealer är frivilliga avsättningar. Under senare år har det väckts frågor om kvaliteten och långsiktigheten i de frivilliga avsättningarna. Frågorna är svåra att besvara eftersom det ofta saknas uppgift om exakt vilka områden som frivilligt har avsatts. Då kan inga utomstående göra bedömningar.

Den ideella miljörörelsen, medierna och ibland också våra myndigheter, har påtalat och stundtals dokumenterat alltför många problem och missförhållanden. Färsk forskning drar slutsatsen att miljöhänsyn i det svenska skogsbruket är lågt i ett internationellt perspektiv.³ Vi anser att det nu har hopats tillräckligt många frågetecken kring denna del av den svenska modellen att det behövs en ordentlig översyn. Vi föreslår att det tillsätts en utredning med brett deltagande av den ideella miljörörelsen och andra parter för att utvärdera denna aspekt av den svenska modellen. Utredningen bör svara på frågor som: Har modellen levererat det som förväntats av den? Har det ansvaret som åsyftas i parollen ”frihet under ansvar” tagits? Om inte, vilka ändringar behövs hos aktörerna och hos staten för att ansvaret ska tas?

¹ <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1316&artikel=4493140>

² <http://www.dt.se/nyheter/ludvika/1.3798932-stor-risk-for-kalhygge-pa-sollen>

³ <http://www.naturskyddsforeningen.se/natur-och-miljo/aktuellt/?news=21234>

Fel! Okänt namn

Hyggesfritt skogsbruk

Det finns flera skäl att öka inslaget av hyggesfritt skogsbruk i våra skogar: för att bevara biologisk mångfald, minska sårbarheten, högre rekreativvärden, fördelar för rennäringen och en mer levande landsbygd.

Vi är i dag i slutfasen av en allomfattande omvandling av det svenska skogslandskapet, en omvandling som i vissa delar av landet startade redan under bergsbruksepoken. Under de senaste 60 åren har det skett en enorm omvandling av våra skogar. Stora kalhyggen, eller senare trakthyggen eller ”föryngringsavverkning” följt av markberedning och återplantering har kommit att bli den dominerande formen av skogsbruk. Därmed har väldiga arealer skog ändrats. Vi har fått en ny typ av skog. Skogar med en mångfald av arter och åldrar har ersatts av produktionsskogar dominerade av en art och en ålder. Vi har endast små arealer kvar av skog som inte påverkats av minst en generation kal- och trakthuggning. Mångfald har ersatts med enfald.

Detta har varit förödande för den biologiska mångfalden i skogen. Det får också konsekvenser för rekreativvärden. Den ökar sårbarheten för följderna av en klimatförändring som få förutsåg när omvandlingen genomförts: temperatur, nederbörd, skadegörare, stormar. Det har också fått konsekvenser för arbetet i och med skogen. Gamla granskogar och olikåldriga skogar är viktiga för renskötseln.

Skogens naturliga dynamik har på många håll brutits. Rotationstiden har kortats ned. Med tanke på skogens långa omloppstid kan det ta lång tid innan negativa konsekvenser av denna ekosystemomvandling visar sig. Under den tiden kan det också ske förändringar i miljön, så som hänt i delar av Europa till följd av utsläpp av försurande ämnen och som nu händer till följd av utsläpp av växthusgaser.

Det kan ifrågasättas om trakthyggeskogsbruket egentligen klarar krav som annars ställs på att skogsbruksmetoder ska ha stöd i forskning eller erfarenhet.

På senare tid har intresset för alternativ till kal- och trakthyggen ökat. Förrespråkare för hyggesfritt skogsbruk menar att det kan ge bättre virkeskvalitet, och därmed underlag för mer av kvalitetsprodukter i stället för bulkprodukter och ett högre förädlingsvärde nedströms i produktionskedjan. Det kan också, på sikt, ge högre inkomster för skogsägare.

Både trakthyggeskogsbruk och hyggesfritt skogsbruk måste lämna tillräckligt med hänsyn i form av gamla träd, torrakor, högstubbar och lågor. Men rätt utfört kan hyggesfritt skogsbruk ge ytterligare värden.

Hyggesfritt skogsbruk innebär att inte alla träd i en skog fälls på en gång. Det genererar därför en jämnare intäktström för skogsägare. Detta kan vara av särskild betydelse för mindre skogsägare som lever vid och av sin skog.

Eftersom inte alla träd fälls på en gång, men avverkningar sker oftare, blir inte avverkningsarbetet lika ryckigt som vid konventionella kalhyggen.

Hyggesfritt skogsbruk fordrar mer kunskap än kalhyggen. Det ger därmed en kontinuitet i kunskapsintensivt arbete på landsbygden.

Sammantaget kan hyggesfritt skogsbruk på flera sätt bidra mer till en levande landsbygd än det konventionella kalhyggeskogsbruket.

Åtgärder för att främja hyggesfritt skogsbruk

Det finns hinder för den som vill arbeta med hyggesfritt skogsbruk. Både den statliga och mycket av den privata rådgivningen är inriktade på kalhyggeskogsbruk. Utbildningen har under lång tid utgått ifrån kalhyggeskogsbruket. Marknaden har också anpassats till kalhyggeskogsbruket. Många privata skogsägare vittnar om att de känner sig styrda av skogsindustrin, även om den formellt ägs av sammanslutningar av skogsägare. Man kan känna sig hänvisad till uppköpare, och deras råd och krav. Det kan vara svårt att hitta andra kanaler för avsättning av skog som inte har avverkats genom konventionellt kalhyggesbruk.

I en tidigare motion har Miljöpartiet föreslagit en lagändring för att underlätta för hyggesfritt skogsbruk. Utskottsbehandlingen ger något otydliga besked om i vilken utsträckning nuvarande lagstiftning hämmar utvecklingen av hyggesfritt skogsbruk i Sverige. Vissa uttalanden av landsbygdsministern tyder på att lagstiftningen i sig inte är ett problem. Däremot kan det vara ett problem att lagstiftningen har en slagsida som kan tyckas utgå ifrån kalhyggen som den normala skogsbruksmetoden. Detta kan i onödan förstärkas av rådgivningen.

Regeringen har i sin budget aviserat ökade medel till Skogsstyrelsen för rådgivning. Vi anser att en del av dessa medel bör användas för rådgivning riktade till skogsägare som vill ställa om till hyggesfritt skogsbruk. Rådgivningen bör bland annat omfatta möjligheten att bedriva hyggesfritt skogsbruk inom ramen för skogsvårdslagets nuvarande utformning, samt hur man kan bedriva hyggesfritt skogsbruk rent praktiskt. Vi vill dock betona att hyggesfritt inte ska ses som en metod som möjliggör avverkningar av skogar som inte bör avverkas alls, som tätortsnära skogar med höga rekreationsvärden eller skogar som av olika skäl har särskilt höga naturvärden.

Eftersom kalhyggesbruket har dominerat svensk skogsbruk under så lång tid är merparten av hela kedjan från skogsägare till slutanvändare inriktad mot kalhyggesbruket. I en sådan marknadssituation kan det vara svårt för säljare och köpare att hitta varandra. Därför bör staten agera för att avsättningsmöjligheter för råvara från hyggesfritt skogsbruk utvecklas.

Nollvision för avverkning av nyckelbiotoper

Ekosystemomvandlingen har gått så långt att även om alla kvarvarande rester av skogar med höga naturvärden skyddades skulle det inte räcka för att hejda förlusten av biologisk mångfald i skogen. Därför finns det ett behov på sikt av att återställa och restaurera naturvärden i skogen och av att ta större miljöhänsyn i skogsbruket.

Fel! Okänt namn på

Nyckelbiotoper är enligt Skogsstyrelsen 4skogsområden med mycket höga naturvärden. Dessa områden har egenskaper som gör att de är viktiga för att hotade eller missgynnade arter i skogen ska ha möjlighet att överleva.

I det perspektivet är det oacceptabelt att skogar med särskilt höga naturvärden fortfarande avverkas. Ändå sker det i dag. Skogscertifieringssystemet PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification) medger till exempel uttryckligen att nyckelbiotoper avverkas.⁵

Vi föreslår att en nollvision för avverkning av nyckelbiotoper antas. En konsekvens av detta är att Skogsstyrelsen behöver mer medel för ersättningar till skogsägare. Styrelsen behöver också mer medel för fältbesök vid avverkningsanmälningar, bl.a. i syfte att kunna dokumentera nyckelbiotoper som av olika skäl har missats i tidigare inventeringar. I vår budgetmotion har vi avsatt ökade medel till dessa ändamål.

Fältbesök vid avverkningsanmälningar

Skogsstyrelsen har påpekat att en nollvision för avverkning av nyckelbiotoper fördrar flera fältbesök vid anmälningar om förestående avverkning. Enligt Naturskyddsföreningen (som i sin tur hänvisar till uppgifter från Skogsstyrelsen) har endast uppskattningsvis 20 procent av nyckelbiotoperna i Sverige identifierats.⁶ När gränsen för svårförnygrad skog slopades påpekade vissa experter att det finns höga naturvärden i de skogar som nu riskerar att skövlas. Man pekade då på behovet av flera fältbesök vid avverkningsanmälningar – helst i dagsljus under barmarkstid – för att förhindra att så sker.

I vissa typer av skogar kan också gallring förstöra viktiga miljövärden. Gallring i till exempel så kallad överårig skog kan ge stora skador. Gallring får inte bli ett sätt att fördärva miljövärden och därmed möjliggöra en framtida avverkning. Därför bör krav på anmälan och utökade fältbesök övervägas vid gallring i vissa områden.

I andra sammanhang har det påpekats att ett skäl till att så många avverkningsanmälningar inte uppnår skogsvårdslagens minimikrav på miljöhänsyn och att myndigheterna inte reagerar mot detta är att det krävs fältbesök inför avverkningsanmälningar för att vid behov kunna utfärda föreskrifter för miljöhänsynen.

Det behövs därför flera fältbesök vid avverkningsanmälningar.

⁴ <http://www.skogsstyrelsen.se/Upptack-skogen/Upplev-skogen/Ut-i-skogen/Vad-ar-det-du-ser/Nyckelbiotop/>

⁵ http://www.pefc.se/media/fakta_om_certifiering_av_skogsbruk_100415.pdf

⁶ http://naturskyddsforeningen.se/upload/skog/Under%20the%20Cover%20of%20the%20Swedish%20Forestry%20Model_1%3a5guppl%3ab%206st.pdf

Bör fältbesök avgiftsfinansieras?

Ett skäl till att skogsvårdsmyndigheter gör så få fältbesök är att det saknas medel. Vi har i vår budgetmotion föreslagit höjda anslag till Skogsstyrelsen för att bl.a. möjliggöra flera fältbesök.

I många sammanhang är det regel att tillsyn finansieras genom avgifter som betalas av verksamhetsutövare. I regeringens skrivelse 2009/10:79 En tydlig, rättssäker och effektiv tillsyn gör till exempel regeringen bedömningen att tillsyn i normalfallet bör finansieras genom avgifter.⁷

Ett skäl till detta är att det är verksamhetsutövarens aktiviteter som orsakar behovet av tillsyn. Ett annat skäl är att det ligger i ansvarstagande verksamhetsutövares eget intresse att det finns en fungerande tillsyn. Detta borgar för en så kallad "jämn spelplan" där seriösa utövare inte får en nackdel gentemot mindre nogräknade konkurrenter.

Planerade avverkningar behöver anmälas till Skogsstyrelsen.⁸ Miljöpartiet anser att det bör utredas om det kan vara lämpligt att fältbesök vid avverkningssammanhållningar bör finansieras helt eller delvis genom avgifter. Fältbesök och avgiftsfinansiering kan vara särskilt motiverat vid större så kallade förnygringsavverkningar. Utredningen bör undersöka bland annat i vilka sammanhang och i vilken utsträckning avgiftsfinansiering kan vara motiverat.

Mer praxis i skogsvårdslagen

Under det senaste året har bristen på praxis enligt skogsvårdslagen uppmärksamats. Också myndigheterna har medgett att det behövs mer praxis. Ett särskilt tydligt exempel är skogsvårdslagens § 18 om avverkningar av fjällnära skog med höga naturvärden. Paragrafen har inte använts en enda gång sedan lagen trädde i kraft 1994. Inte ens i det uppmärksammade fallet om Änokdeltat ville Skogsstyrelsen tillämpa paragrafen. Företrädare för Skogsstyrelsen har uttryckt förhoppningen om att praxis skulle bildas genom att angränsande markägare överklagar beslut. Så skedde i fallet Änokdeltat, men förvaltningsrätten har enligt uppgift avslagit dessa överklaganden. Ingen markägare har heller fällts för brott mot skogsvårdslagens § 30.

Vi anser att det skulle vara bättre om Skogsstyrelsen tillämpade lagen på ett mer aktivt sätt. Det finns till exempel större chans att en markägare som nekats rätt att avverka skulle överklaga än att en granne gör det. Regeringen bör ge Skogsstyrelsen i uppdrag att agera mer aktivt för att skapa praxis, till exempel genom ett uppdrag i regleringsbrevet.

⁷ <http://shop.skogsstyrelsen.se/shop/9098/art94/8261494-f5056d-1575.pdf>

⁸ [http://www.skogsstyrelsen.se/sv/Aga-och-bruka/Lagen/Anmalan-eller-ansokan/ Foryngringsavverkning/](http://www.skogsstyrelsen.se/sv/Aga-och-bruka/Lagen/Anmalan-eller-ansokan/Foryngringsavverkning/)

Fel! Okänt namn på

Ett annat sätt att få fram mer praxis skulle vara att ge miljöorganisationer talerätt för beslut rörande skog, som de har för andra miljöbeslut enligt miljöbalken.

Talerätt för miljöorganisationer vid avverkningsanmälningar

Århuskonventionen är en FN-konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslut och rätt till överprövning i miljöfrågor. Konventionen trädde i kraft i oktober 2001. Sverige har, i likhet med EU och de flesta andra medlemsstater i EU, ratificerat konventionen. Århuskonventionen beskrivs på regeringens webbplats på följande sätt:

Århuskonventionen, har som övergripande syfte att genom de rättigheter som läggs fast i konventionen skydda var och ens rätt att leva i en miljö som är förenlig med hälsa och välbefinnande. De rättigheter som regleras i konventionen rör rätten att få tillgång till information, rätten att delta i beslutsprocesser och rätten att få tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor. Även miljöorganisationer ges dessa rättigheter i Århuskonventionen.⁹

Naturskyddsföreningen har påpekat i en skrivelse till regeringen att Sverige fortfarande inte har implementerat Århuskonventionen på ett godtagbart sätt. Föreningen anser till exempel att miljöorganisationerna bör ha talerätt vid myndigheternas beslut i samband med avverkningsanmälningarna.¹⁰ Många har påtalat den stora skillnaden i rätt till deltagande vid beslut under skogsvårdslagen jämfört med till exempel plan- och bygglagen.

Ett av grundproblemen är att skogsvårdslagstiftningen etablerar ett slutet system. Den stora mängden avverkningar sker utan prövning och någon möjlighet för miljöorganisationer eller allmänhet att överklaga existerar i princip inte alls. Detta har lett till att skyddsregler inte får det genomslag som avsetts och att flera viktiga institut inte används. Någon rättsutveckling som skulle kunna innebära klargöranden sker inte, och resultatet blir en stagnation. Eftersom flera skärpningar av naturvårdshänsynen i skogsbruket inte fått avsett genomslag behöver rättsområdet öppnas upp för aktörer som idag inte har tillgång till rättsliga medel, framförallt miljöorganisationer. En möjlighet för miljöorganisationer att driva viktiga ärenden till prövning skulle kunna innebära en bra praxisutveckling, förbättrad tillsyn och en tillförsel av lokalkännedom i myndighetsutövningen.

Allt för ofta hinner inte myndigheterna göra fältbesök vid avverkningsanmälningar. De ideella miljöorganisationerna och deras engagerade medlemmar har många gånger mycket djupgående kunskap om var det finns höga

⁹ <http://www.sweden.gov.se/sb/d/3830/a/22622>

¹⁰ http://www.naturskyddsforeningen.se/upload/Foreningsdokument/Remissvar/miljoratt/071109_synpunkter-pa-Miljodepartementets-rapport-om-den-nationella-implementeringen-av-Arhuskonventionen.pdf

Fel! Okänt namn på

naturvärden i skogen. I dagens system tas inte denna kunskap tillvara. En talerätt för miljöorganisationer vid avverkningsanmälningar, i linje med Århuskonventionens intentioner, skulle ge ett bättre beslutsunderlag. Talerätten bör också omfatta anmälningar där myndigheter inte väljer att agera. Regeringen bör pröva om talerätten bör omfatta även andra beslut, även beslut att inte agera, enligt skogsvårdslagen. Ett uppmärksammat exempel är, som tidigare nämnts, skogsvårdslagens § 18.

Det svenska systemet med avverkningsanmälningar gör det svårt att införa talerätt på ett enkelt sätt. Ett första steg skulle därför vara att införa talerätt för tillståndsärenden, vilket juridiskt sett är okomplicerat. Möjligheten att införa ett särskilt rättsligt institut för miljöorganisationer att föra talan när det gäller icke-tillståndspliktiga avverkningar och andra skogsbruksåtgärder bör utredas.

Alternativa sätt att vidga talerätten skulle kunna vara att utöka antalet åtgärder som kräver tillstånd, eller kräva myndighetsbeslut (som kan överklagas) även vid anmälningar. Val av teknisk metod bör beakta behovet av att minimera administration, både för enskilda och för myndigheterna, så länge det övergripande målet om större miljöhänsyn genom bredare deltagande i beslutsfattande och rätt till rättslig prövning kan säkras.

Erfarenheterna visar att miljöorganisationerna inte missbrukat de rättigheter som talerätten på bland annat miljöbalkens och plan- och bygglagens område inneburit. En ny prövningsmöjlighet inom skogsvårdslagstiftningen skulle vara ett samhällsekonomiskt rationellt sätt att få till stånd en rättslig prövning av skogsbruksverksamheten, som idag är ett i de flesta bemärkelser stängt område för prövning– trots näringens omfattande problem med lagefterlevnad och inverkan på biologisk mångfald.

Stockholm den 5 oktober 2011

Stina Bergström (MP)

Helena Leander (MP)

Tina Ehn (MP)

Jan Lindholm (MP)

Kew Nordqvist (MP)

Annika Lillemets (MP)

Jonas Eriksson (MP)